PSIHOLOGIA ÎN CADRUL UNIVERSITĂŢII NAŢIONALE DIN SINGAPORE: PRIMII 15 ANI

Ramadhar Singh şi Susheel Kaur

Istoria psihologiei la Universitatea Naţională din Singapore este mai degrabă scurtă. 1986 este anul în care prima generaţie de studenţi a început studiile în psihologie. Cu toate acestea, disciplina „psihologie" din cadrul Departamentului de Asistenţă Socială şi Psihologie a crescut considerabil în termeni de predare, cercetare şi servicii. Autorii descriu modul în care psihologia s-a dezvoltat la Universitatea Naţională din Singapore de la începuturi până în prezent. Actuala trecere în revistă se referă la programele academice existente, cadrele didactice, activităţile lor şi infrastructura cercetării psihologice. Analiza datelor oficiale au dezvăluit faptul că Departamentul de Asistenţă Socială şi Psihologie din cadrul UNS poate fi privit ca un experiment de succes în construirea tradiţiei. Mai mult decât atât, acest program a contribuit la dezvoltarea atât a psihologiei fundamentale, generale, cât şi a celei aplicate.

Secţiune 1.01 INTRODUCERE

Istoria psihologiei la UNS este mai degrabă scurtă. În 1952 Beryl Wright a predat psihologia în cadrul Departamentului de Studii Sociale din cadrul Universităţii din Malaya, cum era cunoscută atunci (Long, 1987). Cadrele didactice de atunci au continuat să predea psihologia şi în următorii 25 de ani la UNS, după noua denumire. În 1977, Anthony Chang, un psiholog născut în Singapore, însă specializat în Australia, s-a alăturat Dept. de Asistenţă Socială în calitate de profesor cu normă întreagă (Singh, 2000). În 1986 a fost iniţiat primul ciclu de studii în psihologie. Persoana care s-a ocupat de acest lucru este Godfrey Harrison, un psiholog britanic, el fiind singurul cadru didactic de atunci. Până la începutul anului 1988 încă cinci psihologi au fost selectaţi pentru a consolida programul început. Departamentul a fost de asemenea redenumit în 1988, transformându-se în Departamentul de Asistenţă Socială şi Psihologie (Singh, 2000).

În raportul referitor la dezvoltarea psihologiei în Asia şi Pacific, Shouksmith & Shouksmith (1990) subliniau faptul că viitorul psihologiei „rezidă în modurile în care privim problemele oamenilor raportat la regiunea în care aceştia se găsesc". În plus, programul de psihologie la UNS este posibil să fie foarte util într-o primă etapă,

deoarece acum se întâlnesc nevoile comunităţii predominant urban – comerciale singaporeze.

După cum a fost precizat mai sus, ghidul Dept. de Asistenţă Socială şi Psihologie (1977) a declarat misiunea departamentului după cum urmează:

„Programele de Asistenţă Socială şi Psihologie furnizează studenţilor cunoştinţe şi deprinderi, abilităţi de a lucra cu oamenii în variate contexte. Ambele programe beneficiază de contact interdisciplinar. Există de asemenea o recunoaştere clară a faptului că fiecare program are propriile câmpuri, propriile dimensiuni. Aceste trăsături dau putere, dimensiune şi profunzime departamentului şi intensifică dezvoltarea predării interdisciplinare, a trainingului şi a cercetării".

Centrarea pe „cunoştinţe şi deprinderi, abilităţi de a lucra cu oamenii în variate contexte" satisface cerinţele imediate: „Nevoiaimperioasă a celor din Singapore a fost un tehnocrat într-o fabrică, nu un şoricel în cutia lui Skinner" (Long, 1987, p 232). În acest articol noi demonstrăm cum psihologia s-a dezvoltat în cadrul UNS începând cu 1986.

(a) PROGRAME ACADEMICE

Programe dedicate studenţilor

Diploma de licenţă. Leung & Zhang (1995) au legat dezvoltarea psihologiei în ţările asiatice, foste colonii, cu statutul psihologiei din ţările colonizatoare respective. În concordanţă cu această relaţie, cursurile universitare de psihologie la UNS au fost preluate, imitate după cele de la universităţile britanice. De fapt, examinatorii externi care au activat în primii 12 ani au fost psihologi britanici şi au relevat beneficiile menţinerii standardelor la nivelul educaţiei britanice. Un psiholog american, James C. Naylor a fost cel de-al treilea şi ultimul examinator extern (1998 – 2000).

Deşi programa analitică pentru licenţa în ştiinţe în general însă cu specializare în psihologie a fost revizuită din când în când, studenţii anului 2001 – 2002 vor finaliza facultatea în trei ani. Pentru profilul „psihologie" vor studia trei module obligatorii (primul referitor la o introducere în psihologie şi două despre metodele psihologice şi statistice), trei din cinci module teoretice (psihopatologie, neuropsihologie, psihologie cognitivă, socială sau psihologia dezvoltării) şi oricare două module dintre cele teoretic sau facultativ

(dinamică de grup, psihologie clinică, proiecte de cercetare independente, psihologie organizaţională şi industrială, procese cognitive şi psiholingvistică, personalitatea şi diferenţe interindividuale, cogniţia socială). Fiecare modul are patru credite. Aceia care aspiră spre programele de studii aprofundate, de specializare, trebuie să parcurgă modulul unui proiect de cercetare independentă. Modulele au menirea „de a furniza studenţilor cunoştinţele academice de bază în psihologie" (UNS, 2001).

Studenţii admişi la Facultatea de Ştiinţe Sociale din cadrul UNS nu-şi pot alege singuri materiile pe care vor să le studieze: „ultima alegere este determinată de decanul şi şefii de departament/coordonatorii programelor implicate" (UNS, 2001, p5). Deşi unora dintre studenţi li s-a dat posibilitatea să studieze predominant psihologie în primul an, unii dintre ei optează pentru un alt profil în anul al doilea. Începând cu anul universitar 1995 – 1996 şi studenţii care nu au ales profilul psihologie îl pot studia încă din primul an. Devine astfel foarte interesant de cercetat cum psihologia a devenit din ce în ce mai interesantă pentru studenţi în ultimii 15 ani.

Analizând din punct de vedere statistic, s-au obţinut trei tendinţe evidente. Prima dintre ele se referă la faptul că numărul studenţilor care au ales psihologia de-a lungul timpului a crescut considerabil.

A doua tendinţă se referă la faptul că solicitarea psihologiei ca şi profil principal în al doilea an pare să fi trecut prin trei faze de-a lungul celor 14 ani. Prima dată a crescut rapid între 1987 şi 1990, apoi a devenit stabilă între 1990 şi 1998 şi în final a început să crească din nou în 1998. Astfel, cererea de psihologie ca şi profil principal poate fi reprezentată sub forma unei curbe „S".

În final, psihologia ca şi profil secundar a fost mai bine primită în primii doi ani (1995 – 1997) şi în cel mai recent an (2000 – 2001) decât în cele trei generaţii (1997 – 2000). Tendinţa generală în cererea de profil secundar poate, de aceea, să fie reprezentată de o curbă în formă de „U".

Ca o concluzie, psihologia a fost un subiect foarte bine primit printre licenţiaţii din ştiinţele sociale la UNS. Cu opţiunea de a o studia ca şi un subiect opţional, cererile pentru psihologie pot creşte considerabil în viitor.

Cursuri de specializare. Unui număr mic dintre licenţiaţi li se

propune admiterea la un program de specializare în psihologie. Acest program le furnizează profunzimea şi dimensiunea academică adiţională de acoperire, necesară ca şi bază pentru cercetări ulterioare, aplicare pentru atestate profesionale, angajare supervizată sau training în psihologie. (UNS, 2001, p 195). Cei admişi la acest program scriu o teză pentru cele două module şi completează cererile pentru alte cinci module (statistică psihologică şi metode avansate de cercetare, cogniţie, neuroştiinţe, procesele dezvoltării, istoria şi sistemele psihologiei, psihologia organizaţională şi a consumatorului, psihologia eficienţei interpersonale, psihometrică şi testarea psihologică, psihologie socială). La sfârşitul cursului ei dobândesc titulatura de licenţiat în Ştiinţele Sociale cu specializare în Psihologie. În acest fel studenţii dobândesc două grade, specializări până la sfârşitul celui de-al patrulea an la UNS.

Acest program este disponibil în departament încă din 1989. La 15 iunie 2001, 260 de studenţi au dobândit specializarea în psihologie.

Cereri pentru psihologie în timpul facultăţii. Analizând din punct de vedere statistic procentajul studenţilor anului I care au dorit să continue studierea psihologiei şi în anul doi de studiu, precum şi procentajul studenţilor anului II care s-au specializat ulterior în psihologie, s-au obţinut următoarele rezultate: în primul rând preocuparea pentru psihologie a crescut vertiginos atât în primul an de studiu, cât şi ca specializare ulterioară, aşteptându-se creşteri şi în continuare. În al doilea rând, entuziasmul iniţial pentru cunoaşterea aprofundată a psihologiei începând cu anul al doilea pare că a revenit. Acest lucru va conduce la cereri din ce în ce mai mari pentru psihologie încă din primul an de studiu. Per ansamblu, psihologia rămâne un subiect foarte popular printre studenţii ştiinţelor sociale din cadrul UNS.

(b) Programe postuniversitare

Programe de master şi doctorat prin cercetare.

(I) Urmărind sistemul britanic, departamentul furnizează şi studii de master şi doctorat prin cercetare. Sub aceste considerente, studenţii lucrează sub supravegherea unui psiholog din cadrul departamentului, în urma căreia elaborează anumite teze pentru dobândirea titlurilor de specialişti sau doctori în diferite domenii. Primele înscrieri la aceste programe în psihologie au fost în 1990 şi 1993. Lee Hong Neo a fost primul student care a primit distincţia de

specialist în psihologie în 1993 (supervizor Wing Hong Loke), şi Boon Ooi Lee primul doctor al aceluiaşi domeniu în 1999 (supervizor George Bishop). Până la 30 iunie 2001, departamentul a mai premiat încă 11 specialişti şi 3 doctori în psihologie. În prezent 22 de studenţi sunt înscrişi la programul de cursuri postuniversitare (15 masteranzi şi 7 doctoranzi).

Începând cu iulie 2001 candidaturile pentru master sau doctorat este permisă numai dacă sunt îndeplinite cerinţele a doua, respectiv patru cursuri. Cu alte cuvinte, studenţii participă la cursuri înainte de a iniţia propria cercetare. Un comitet compus dintr-un preşedinte şi alţi doi membri ghidează şi monitorizează cercetarea doctorandului. Aceste noi cerinţe pentru dobândirea anumitor grade printr-o cercetare reflectă mutaţia spre sistemul educaţional american.

Concurenţa la admiterea în cadrul programelor postuniversitare este foarte mare. Studenţii locali şi cei străini sunt evaluaţi referitor la criteriile academice specifice cercetării, seriozitatea scopului şi competenţa în ceea ce priveşte limba engleză. Candidaţii merituoşi sunt recompensaţi prin burse şcolare ce variază între 1200 şi 1500 USD/lună. Aceste burse sunt acordate timp de doi ani pentru masteranzi şi timp de trei ani pentru doctoranzi. Deşi ghidul departamentului subliniază aspectul practic al programelor, structura programei întâlneşte nevoia de a furniza specialişti în psihologie.

Master prin intermediul cursurilor. Pentru a veni în întâmpinarea nevoii stringente a statului Singapore pentru tehnocraţi departamentul a lansat alt program postuniversitar ce are ca şi finalitate formarea de specialişti în psihologie aplicată. Programul urmează modelul „ştiinţă – practică" şi furnizează studenţilor cunoştinţe şi abilităţi necesare „la locul de muncă". În acest program diferenţele interculturale şi dezvoltarea abilităţilor relevante pentru Singapore sunt foarte bine puse în evidenţă.

Pentru a deveni specialist în psihologie aplicată, un candidat trebuie să îndeplinească cu succes cerinţele a patru module esenţiale (grupuri în organizaţii, metode de cercetare a psihologiei aplicate, psihologie organizaţională şi economică şi selecţia de personal) şi a doua module facultative (studiu independent, consiliere ocupaţională, stres-ul psihologic la locul de muncă şi aplicaţii specifice în psihologie). În plus, o dizertaţie echivalentă cu două module, precum şi

supervizarea de către un psiholog din cadrul departamentului sunt două cerinţe obligatorii. Studenţii la zi sau fără frecvenţă pot obţine această specializare în 1 – 3, respectiv 2 – 4 ani. Până la 29 iunie 2001 27 de studenţi la fără frecvenţă erau înscrişi la acest curs de specializare în psihologie socială.

PERSONALUL DIDACTIC

Poziţii şi calificări

Personalul permanent. Între 1986 – 2001 serviciile a 25 de psihologi erau disponibile în catedra de psihologie din departament. Dintre aceştia 36% au plecat în diferite momente, în schimb, ceilalţi 16 continuă şi în prezent. Dintre aceştia unul este profesor, şapte sunt profesori asociaţi, iar opt sunt asistenţi. Cu toţii sunt doctori, specializări obţinute în cadrul unor universităţi de renume internaţiona (unul în Canada, şase în Marea Britanie şi nouă în Statele Unite). Astfel, UNS devine prima dintre instituţiile Asiei de Sud-Est care are în proporţie de 100% personal (psihologi) cu doctorat.

Personalul invitat. Departamentul este deschis şi pentru profesori invitaţi. Psihologi din cadrul altor universităţi pot vizita departamentul pentru o perioadă cuprinsă între un semestru şi trei ani şi, în funcţie de specializările lor, pot preda diferite cursuri. Astfel, profesorii Derek Blackman (UK), Ian Howarth (UK), Fred Leong (USA), James C. Naylor (USA), Baruch Nevo (Israel), Zahara Solomon (Israel), Graham Vaughan (Noua Zeelandă) au predat în cadrul departamentului. Patru dintre profesorii permanenţi au venit iniţial în calitate de profesori invitaţi.

Preparatori şi asistenţi. Pentru a atrage talentul local în cadrul universităţii, a fost conceput un plan prin care să atragă şi mai mult preparatorii şi asistenţii. Dintre cei care s-au specializat în psihologie sunt recrutaţi preparatorii şi ulterior asistenţii. După câţiva ani de experienţă în predarea psihologiei, ei sunt sponsorizaţi de UNS pentru doctorat în străinătate.

Cinci din cei 16 membri actuali ai catedrei au fost cooptaţi în acest fel şi unul a fost transferat din cadrul altui departament al UNS. În prezent sunt trei preparatori. Unul tocmai şi-a susţinut doctoratul, iar doi vor fi sponsorizaţi în acelaşi sens.

Cercetarea

Lucrări de cercetare. Seria acestor lucrări a început în anul 1991. Scopul a fost acela de a furniza colegilor o bază de discuţii pentru a

putea fi publicate ulterior în reviste.

Până la 31 decembrie 2000, psihologii din cadrul departamentului au scris 73 de lucrări. Analizând din punct de vedere statistic evoluţia numărului de articole scrise începând cu anul 1991, s-au constatat următoarele: în primii şase ani lucrările au fost într-un număr considerabil, în timp ce în anii mai recenţi au devenit mai puţin frecvente. Nu s-au constatat diferenţe statistice semnificative de-a lungul anilor. Acest lucru înseamnă că numărul lucrărilor elaborate de-a lungul timpului a rămas oarecum constant.

Conferinţe. Departamentul a încurajat de asemenea psihologii în direcţia participării la conferinţe şi workshopuri. Până la 30 iunie 2001 erau disponibile în cadrul departamentului înregistrările a 224 de conferinţe. Ele includeau atât conferinţele ce aveau, cât şi cele care nu aveau suport financial din partea UNS.

Aici ne referim atât la conferinţele organizate de societăţi şi asociaţii internaţionale binecunoscute (Asociaţia Psihologilor Americani, Societatea Psihologilor Britanici, Asociaţia Internaţională de Psihologie Aplicată), cât şi la cele organizate de filiale regionale sau grupuri cu interese comune (Asociaţia Asiatică de Psihologie Socială, Simpozionul Academic International despre Statistica în Psihologie, Seminar referitor la Dizabilităţile Vorbirii într-un Mediu Plurilingvistic).

Făcând de asemenea o analiză statistică, s-a ajuns la următoarele concluzii:

— Mai mult de jumătate din numărul psihologilor din cadrul departamentului au participat la conferinţe internaţionale în fiecare an începând cu 1989 – 1990;

— Ei au participat şi la conferinţe regionale în aceeaşi măsură;

— Cea mai mare participare la o conferinţă regională a fost în anul 1992 deoarece aceasta a avut loc chiar în Singapore.

Nu au fost depistate tendinţe în funcţie de perioadele de timp. De aceea, participarea la la conferinţe internaţionale şi regionale poate fi considerată drept stabilă de-a lungul anilor.

Publicaţii. Pentru a determina numărul publicaţiilor şcolare a psihologilor din cadrul departamentului, am studiat mai întâi baza de date *Psyc INFO*. Acest lucru s-a întâmplat în luna mai a anului 2001. Lista publicaţiilor astfel descoperite pentru membrii catedrei a fost comparată cu listele acestora de articole publicate în cursul anului

2000. Am făcut acest lucru pentru a ne asigura de acurateţea numărului de publicaţii. Din lista furnizată de membrii catedrei (publicaţii din cursul anului 2000), am identificat acele articole, capitole şi cărţi care:

— Au fost publicate de UNS (1986 – 2000);

— Au indicat UNS drept instituţia unuia dintre autori.

Articole cu autori multipli din cadrul UNS au fost tratate ca publicaţii ale primului autor; acelea cu autori din cadrul mai multor instituţii au fost considerate drept publicaţii ale primului autor menţionat din cadrul UNS.

Ne-am bazat pe listă a 1699 numere de reviste de ştiinţe sociale din cadrul JCR (Journal Citation Reports). Publicaţiile din aceste jurnale au fost considerate drept internaţionale, restul fiind privite ca şi regionale.

Făcând şi de această dată o analiză statistică, s-a constatat faptul că numărul articolelor din cadrul revistelor internaţionale a crescut de-a lungul anilor. Grafic, poate fi reprezentată sub forma unei curbe în formă de „S" deoarece în primii patru ani (1988 – 1991) a existat aproape acelaşi număr de publicaţii, în timp ce ultimul an, 2000, a arătat o scădere în ceea ce priveşte numărul articolelor din reviste.

Am analizat de asemenea, reputaţia revistelor în care au fost publicate articolele. Am descoperit astfel faptul că psihologii din cadrul departamentului au publicat deja propriile lucrări în *British Journal of Psychology*, *British Journal of Social Psychology*, *Child Abuse and Neglect*, *Child Development*, *Journal of Experimental Psychology*: *Learning*, *Memory and Cognition*, *Journal of Experimental Social Psychology*, *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, etc. Publicaţiile din cadrul acestor reputate reviste internaţionale ilustrează calitatea înaltă a membrilor catedrei, precum şi a programelor de cercetare din cadrul UNS (Singh, 2000).

Am folosit de asemenea *Psyc INFO* pentru a determina numărul capitolelor din volumele editate, precum şi numărul cărţilor publicate între 1988 şi 2000. Am descoperit astfel şase capitole în volumele editate, un articol despre psihologia sănătăţii editat de George Bishop (1994) şi o carte despre selecţia de personal scrisă de Neal Schmitt şi David Chan (1998).

Mai multe articole din cadrul revistelor internaţionale decât cărţi sau capitole publicate separat indică faptul că psihologii au

preferat să-şi publice cercetările în reviste, ceea ce reprezintă o bună strategie pentru accesul internaţional al programului ca un tot. În acelaşi timp, capitolele din volumele editate ilustrează faptul că departamentul are într-adevăr adevăraţi „lideri" în ariile lor de cercetare.

Recunoaşterea cercetărilor. În recunoştinţa cercetărilor sale impresionante, Ramadhar Singh a fost ales Membru al Societăţii Psihologice Britanice, al Societăţii pentru Psihologie Socială şi Personalitate, al Asociaţiei Psihologilor Americani, al Societăţii Psihologilor Americani, precum şi al Societăţii Psihologilor din Singapore între 1992 – 1993. În 1999, David Chan a primit Premiul „William Owens" din partea Societăţii pentru Psihologie Industrială şi Organizaţională pentru articolul din anul 1997. Chiar în timpul cercetării pentru doctorat la Universitatea din Michigan (1993 – 1998), Chan a primit mai multe distincţii, inclusiv Premiul „Edwin Ghiselli" pentru Designul Cercetării Inovative şi premiul Asociaţiei Psihologilor Americani pentru Cercetarea de Dizertaţie.

Servicii în slujba profesiei.

Societăţi şi asociaţii profesionale. Pentru a promova psihologia ca o ştiinţă şi o profesie, a fost fondată în 1979 Societatea Psihologică din Singapore. John Elliott, Elizabeth Nair şi Chan Cheng din cadrul programului de psihologie au fost preşedinţii acestei societăţi între 1987 – 1991, 1991 – 1995, respectiv 1997 – 1999. Nair a reprezentat de asemenea societatea la Uniunea Internaţională de Psihologie încă din 1992. Ea împreună cu Soon Juan Cheie au avut acele roluri cheie în momentul în care societatea a trebuit să organizeze prima Conferinţă Asiatică de Psihologie în Singapore în 1992. Teik Guan Oh, preşedintele de atunci al societăţii (1995 – 1997), precum şi d-na Nair au facilitat găzduirea Congresului Societăţii Internaţionale de Psihologie Aplicată din Singapore în anul 2002. În Asia, Singapore este a doua ţară, după Japonia, care găzduieşte un congres internaţional de o asemenea amploare.

Psihologii din cadrul programului au fost activi în diferite câmpuri ale psihologiei regionale şi internaţionale. Colleen Ward a fost secretara generală a Asociaţiei Internaţionale de Psihologie Interculturală (1992 – 1994). Ramadhar Singh a fost membru al Comitetului Misumi din cadrul Asociaţiei Asiatice de Psihologie Socială şi al Asociaţiei Japoneze de Dinamică de Grup (1999 – 2000). Weining

C. Chang a fost un membru de onoare al Comitetului Executiv din cadrul Asociaţiei Asiatice de Psihologie Socială încă din 1996, iar Elizabeth Nair membru al aceluiaşi comitet din 1998, precum şi al Congresului Internaţional de Psihologie din anul 2000.

Psihologii departamentului au jucat roluri active în cadrul celui de-al 15-lea Congres International de Psihologie Aplicată din anul 2002. Preşedintele Comitetului de Organizare a fost Elizabeth Nair, iar doi dintre membri Nătărăjan Stiram şi Vicky Tan. Vicepreşedinţii Comitetului Ştiinţific sunt Elizabeth Nair şi Ramadhar Singh, iar patru dintre cei cinci membri sunt George Bishop, Fook Kee Chua, Nătărăjan Stiram şi Vicky Tan din cadrul departamentului.

Reviste. Societatea Psihologică din Singapore a încercat să editeze o revistă de psihologie şi în limba engleză. Psihologii din cadrul departamentului au jucat roluri importante în editarea a variate reviste. De exemplu, Godfrey Harrison şi John Elliott au scris articole în revista „Singapore Psychologist" în anul 1987, respectiv 1992. De asemenea, şi Ramadhar Singh a scris două articole în Revista Asiatică de Psihologie în anul 1995. În ianuarie 1998 Societatea Psihologică din Singapore împreună cu Departamentul de Asistenţă Socială şi Psihologie au lansat numărul inaugural al „Aslan Psychologist". Următorul număr al acestei reviste a apărut în ianuarie 2000. Revista „serveşte drept un forum de comunicare pentru psihologii din Asia şi pentru cei care lucrează cu populaţia asiatică din afara acestui continent".

Premii pentru contribuţii deosebite. Cum am precizat deja anterior, Elizabeth Nair a avut un rol cheie în dezvoltarea psihologiei la nivel internaţional. Pentru recunoaşterea contribuţiei semnificative la dezvoltarea psihologiei, Nair a primit din partea Asociaţiei Psihologilor Americani, în anul 2001, Premiul pentru Cel Mai Distins Psiholog International.

(c) Consultanţa

A fost deseori subliniat faptul că viitorul psihologiei în Asia şi Pacific depinde de cât de abili sunt psihologii în rezolvarea problemelor societăţii per ansamblu. O măsură a importanţei psihologilor pentru societate este cererea din ce în ce mai mare pentru consultanţă. Până la 30 iunie 2001 psihologii din cadrul departamentului au finalizat 88 de proiecte de consultanţă. Datorită faptului că unele proiecte au durat mai mult de un an, este considerat

un proiect ca fiind nou numai atunci când este acordată permisiunea din partea Universităţii în privinţa acceptării acestuia.

Deşi numărul proiectelor a variat destul de mult de-a lungul anilor, cereri pentru intervenţia psihologilor au fost înregistrate în cadrul departamentului în fiecare an începând cu 1988. Cu excepţia anului 1998, cel puţin cinci proiecte de consultanţă au fost finalizate în fiecare an în anii ’90. Din punct de vedere statistic, s-a constatat faptul că cererile pentru consultanţă au atins o culme între 1992 – 1993 şi au început să scadă ulterior.

Am examinat de asemenea şi domeniile din care proveneau proiectele de consultanţă. Clienţii erau atât din mediul internaţional, cât şi local: companii aeriene, guverne, industrie, firme de avocatură, şcoli, universităţi. Astfel, consultanţiisfătuiau copiii sau părinţii, furnizau materiale pentru lecturat, administrau sau construiau teste psihologice, planificau CV-uri, serveau drept martori experţi, efectuau sondaje de opinie.

Long (1987) nota că era o neînţelegere faptul că psihologia era considerată ca „aparţinând unui spital psihiatric”, iar departamentele de psihologie ale universităţii ca furnizând „practicieni care să servească unui spital psihiatric sau instituţiilor de binefacere”. Cererile de consultanţă venite din sectoare diferite ale economiei înlătură orice neînţelegere a psihologiei în Singapore. Este posibil ca programul de psihologie din cadrul departamentului împreună cu licenţiaţii în psihologie să fi avut sorţi de izbândă în corectarea acestei neînţelegeri a termenului. Pentru totdeauna.

(d)

(e) INFRASTRUCTURA

Laboratoarele

Un motiv întemeiat pentru stabilirea departamentului comun de Asistenţă Socială şi Psihologie la UNS este posibil să fi fost Laboratorul de Observare şi Training (LOT). În 1984 Ann Wee, directoarea de atunci a departamentului de Asistenţă Socială (1967 – 1986), a obţinut fonduri suficiente şi şi-a încurajat colegii în punerea bazelor acestui laborator. Acesta a fost dotat cu trei camere video şi a fost folosit pentru pregătirea studenţilor de la Asistenţă Socială în ceea ce priveşte dobândirea deprinderilor interpersonale.

Centrul de Intervenţie Comportamentală pentru Copii. În 1990, Vera Bernard-Opitz din cadrul programului de psihologie a

transformat LOT în Centrul de Intervenţie Comportamentală pentru Copii (CICC), iar ulterior l-a dotat cu teste psihologice, computere, dispozitive electronice de comunicare şi o varietate de jucării educaţionale. A folosit acest centru pentru predarea, cercetarea şi ajutarea copiilor cu autism şi alte întârzieri în dezvoltare. Centru se ocupa de programele de intervenţie timpurie, grupuri integrate şi programe de training pentru profesori şi părinţi. Până la data de 31 decembrie 2000, centrul a venit în ajutorul a 1.000 de copii cu autism şi a instruit aproape acelaşi număr de studenţi la psihologie în ceea ce priveşte abilităţile de intervenţie comportamentală.

Bernard-Opitz a editat de asemenea *Autism News Singapore* – o publicaţie a Centrului – din 1992 până în 2000 şi l-a trimis în mod regulat, gratis, la aproape 800 de părinţi din peste 20 de ţări. CICC împreună cu Centrul de Cercetare a Autismului (fondat în 1995), au adus astfel la cunoştinţa populaţiei din Singapore problema autismului şi au furnizat cercetătorilor, părinţilor, voluntarilor o bază de discuţie foarte largă.

Laboratorul de informatică. A fost dat în folosinţă în anul 1988. Există 30 de computere pentru studenţi în cadrul acestuia, toate fiind legate în reţea. Sunt folosite pentru a preda metode statistice sau demonstraţii on-line despre fenomenele psihologice. Studenţii folosesc de asemenea acest laborator pentru a-şi verifica căsuţele poştale, a prelua materiale de pe Internet, pentru a lista proiectele sau diferitele rapoarte.

Laboratorul experimental. A fost dat în folosinţă de asemenea în anul 1988. Are în dotare 14 computere şi este folosit de studenţii şi profesorii departamentului pentru a-şi demonstra propriile experimente.

Adiacent acestui laborator, există patru antecamere pentru cercetare cu fiinţe umane. Acestea au fost construite pentru a îndeplini cerinţele lui Fook Kee Chua şi Susan Rickard Liow. Antecamera 1 şi 4 au câte un computer MacIntosh care este des folosit de Chua şi studenţii lui. Antecamera 3 are un computer şi este folosită de Rickard-Liow şi studenţii săi. Antecamera 2 este folosit în general atunci când experimentul necesită ca participantul să fie singur în tot acest timp. Acesta este deseori folosit în acelaşi timp cu cercetarea care se desfăşoară în laboratorul experimental.

Laboratorul cu tahistoscop. În 1988, Sushilan Vasoo, directorul

de atunci al departamentului de Asiatenţă Socială, a obţinut fonduri însemnate pentru a crea şi acest tip de laborator. Acesta conţine un tahistoscop şi un computer MacIntosh. Fook Kee Chua şi studenţii lui au folosit acest laborator pentru desfăşurarea experimentelor în ceea ce priveşte percepţia caracterelor chinezeşti.

Laboratorul de psihofiziologie. George bishop şi Rick Howard au bus bazele acestui laborator în anul 1994 pentru a studia bazele fiziologice şi a le corela cu comportamentul. Acest laborator este un apartament cu cinci camere: o cameră de pregătire a participanţilor, un birou, o cameră pentru echipament/control şi două camere senzoriale izolate fonic pentru experimente. Echipamentul este disponibil pentru înregistrarea şi analizarea activităţii sistemului nervos central şi periferic.

Laboratrul de logopedie. Pentru că preocuparea pentru cercetarea proceselor limbajului şi a celor cognitive era foarte intensă, Susan Rickard-Liow şi-a transformat biroul într-un mini-laborator. Acest laborator are un mic birou şi trei antecamere dotate cu computere legate în reţea.

(f) Biblioteca de teste

Până la 2 septembrie 1977, departamentul a construit o bază de 101 teste psihologice de inteligenţă, personalitate, interese şi valori. Folosirea a patruzeci şi trei din aceste teste este restricţionată, astfel încât doar cei specializaţi în psihologie clinică şi educaţională au acces la ele. Celelalte 58 de teste sunt disponibile licenţiaţilor în psihologie. Acestea includ teste de performanţă şi teste creion-hârtie care pot fi folosite atât pentru copii cât şi pentru adulţi.

Susan Rickard Liow şi Vera Bernard Opitz din cadrul programului de psihologie au jucat roluri cheie în achiziţionarea acestor teste între 1988 şi 1994. Mark Barett este în prezent responsabilul bibliotecii de teste.

(g) Biblioteca centrală

Biblioteca centrală din cadrul UNS are cea mai mare colecţie de cărţi şi reviste de psihologie din regiune. Cele care nu sunt disponibile în cadrul acesteia pot fi găsite în Biblioteca Memorială „Hon Sui Sen" (pentru psihologie industrială şi organizaţională), în Biblioteca Juridică (pentru psihologie şi drept) şi în Biblioteca Medicală (pentru sănătatea comportamentală). Materialele care nu sunt disponibile în Singapore pot fi furnizate în timp de două săptămâni datorită

Serviciului Reprografic al Biblitecii Centrale.

(h) Burse de cercetare

Facultatea de Ştiinţe Sociale face proiecte pentru burse de cercetare de două ori pe an. Majoritatea publicaţiilor din revistele internaţionale menţionate în secţiunea precedentă au fost susţinute de burse provenite din partea UNS. Până la 30 iunie 2001, psihologii din cadrul departamentului au primit burse cu o valoare totală de cel puţin 642.385 $.

(I) Seminarii şi workshopuri

Departamentul susţine săptămânal seminarii pe diferite teme. Mai mult decât atât, figuri importante din psihologie sunt invitate pentru seminarii din când în când. De exemplu, Yehuda Amir, Derek Blackman, Peter Bryant, Ajit K. Dalal, Hans J. Eysenck, Zahara Solomon etc au prezentat diferite lucrări în cadrul departamentului.

În 1999, David Chan a organizat şi participat la un workshop despre *problemele actuale în cercetarea organizaţională*. Ceilalţi participanţi au fost psihologi americani: Paul Bliese, Daniel Ilgen, Neal Schmitt şi Paul Tesluk.

Leadership

Este puterea expertului necesară pentru a conduce UN program în domeniul psihologiei? Dovezile au indicat contrariul. Ann Wee a pus deja bazele dezvoltării departamentului de Asistenţă Socială. Sushilan Vasoo (doctor în asistenţă socială şi membră a Parlamentului), care a fost directoarea Departamentului între 1986 şi 1999, a construit şi condus programul de psihologie la nivelul internaţional descris anterior. Ramadhar Singh a fost directorul delegat al programului de psihologie doar din luna august a anului 1977. Tee Liang Ngiam, care a succedat-o pe Vasoo la şefia departamentului în ianuarie 2000, este acum provocat la ducerea acestui program pe culmile cele mai înalte. Fook Kee Chua a fost desemnat directorul delegat al programului de psihologie din luna mai a anului 2001.

Succesul programului de psihologie la UNS este de asemenea atribuit unui mecanism cu pârghii pe care l-au format cei trei directori ai departamentului împreună cu Decanatul acestei instituţii. Vasoo nu numai că a strâns fonduri pentru programele şi activităţile departamentului (conferinţe, reviste, workshopuri), dar a şi intervenit ori de câte ori colegii şi studenţii au întâmpinat probleme în procurarea participanţilor la cercetările proprii. Succesul continuu al

asistenţilor sociali în conducerea departamentului indică faptul că reputaţia locală şi suportul social pentru liderii departamentului pot fi substituite cu puterea expertului, mai ales atunci când trainingul şi motivaţia personalului academic sunt foarte mari.

CONCLUZII

Realizările programului de psihologie în aceşti primi 15 ani ne conduc la concluzia că Departamentul de Asistenţă Socială şi Psihologie din cadrul UNS este un experiment de succes în construirea tradiţiei acestui domeniu. Unicitatea acestui program rezidă în promovarea unei interacţiuni interdisciplinare în ceea ce priveşte predarea, cercetarea şi consultanţa, precum şi întâmpinarea nevoilor imediate ale societăţii. Continuând cu asemenea scopuri, este de aşteptat ca programul de prihologie să se dezvolte în continuare.

Singh a pus pe seama a patru factori dezvoltarea rapidă a psihologiei în Singapore. Mai întâi, dacă „dinamica fundamentală pentru dezvoltarea psihologiei în cadrul dezvoltării globale este financiară", atunci creşterea economică a Singapore poate fi un factor important în dezvoltarea psihologiei. În al doilea rând, calitatea educaţiei este una dintre priorităţile guvernului din Singapore. Universităţile sunt dotate cu fonduri adecvate pentru programele educaţionale, cercetare şi dezvoltarea personalului. În al treilea rând, guvernul promovează grilele de merit în recrutarea şi promovarea cadrelor didactice. Dintre cei opt experţi ai programului, cinci sunt din afara graniţelor ţării (2 americani, 2 britanici şi un nepalez). În final, limba engleză, limba literaturii psihologice, este fundamentală în educaţia în şcoli, colegii şi universităţi din Singapore.

Deşi Leung şi Zhang sunt preocupaţi pentru faptul că „nu există încă un departament independent de psihologie" în cadrul UNS, dezvoltarea psihologiei în toate ţările nu poate urma „acelaşi traseu". Rosenzweig nota „condiţiile în care psihologia se dezvoltă şi cerinţele ei, chiar şi definiţiile psihologiei şi a psihologilor demonstrează o mare diferenţă între ţări". În Singapore de exemplu, Societatea Psihologilor din această ţară a fost fondată cu şapte ani înainte de a exista posibilitatea de a deţine anumite grade, diplome cu psihologia ca şi subiect. La fel de interesant, rădăcinile filosofice ale psihologiei au fost mai degrabă invizibile.

Psihologia s-a dezvoltat rapid în colaborare cu asistenţa socială deoarece ambele au întâlnit nevoile Singapore, o condiţie necesară

pentru creşterea psihologiei şi dezvoltarea ţării. Programul de psihologie a contribuit în mod fundamental la dezvoltarea psihologiei academice şi aplicate. Această reuşită evidenţiază importanţa a ceea ce înseamnă „relevant" pentru condiţiile socio-culturale particulare şi politicile developmentale ale mediului în care psihologii acţionează.

Evident psihologia este recunoscută acum ca o disciplină independentă în cadrul UNS. Considerată ca un tot, acest articol reprezintă un raport al progresului de-a lungul celor 15 ani de dezvoltare a psihologiei în cadrul UNS. Autorii înşişi sunt nerăbdători să afle unde va ajunge programul de psihologie în următorii ani.